

Egyenlőre ennyit szeretnék mondani, hogy ne nyújt-
sam a szót.

Köszönöm szépen!

Bálint Antal hozzászólása

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Késztetést éreztem arra, hogy hozzászóljak a témához, tekintettel arra, hogy ilyen szépen összejött a vajdasági magyar elit, hogy úgy mondjam, amely aktívan részt vesz a tartományunkban élő nemzettársainak sorsának alakításában. Úgy az egyházi jeles személyiségek, mint a politikai pártok tisztelt vezetőinek a megjelenése bátorítólag kell, hogy hasson nemcsak ránk, akik itt összejöttünk, hanem az egész vajdasági magyarság, illetve a délvidéki magyarság jövőjét illetően.

Az elmúlt viharos évtized megtépázta sorainkat és pártszakadások történtek. Úgy érzem, hogy ez az első alkalom, hogy ilyen helyen valószínűleg isteni sugallatra (hívők vagyunk, vagy nem vagyunk hívők), de nekem meggyőződésem, hogy a nem hívőket is az Isten akaratára vezérelte erre a helyre, hogy egymáshoz közelítsük az álláspontjainkat. Ennek a gondolatmenetnek a mentén vállalkoztam arra, hogy hozzászóljak ehhez a témához, habár eleve olyan elhatározásom volt, hogy nem szólok hozzá, tekintettel arra, hogy a fölvezetőben tisztelt ifj. Korhecz Tamás kolléga elég behatárolt keretet szabott a hozzászólásoknak.

Nyilvánvaló, hogy jogász szemmel nézve a dolgokat az elektorok útján történő nemzeti tanács választás

eléggé sántít több száz évvel a haladó népszuverenitás elvére épülő demokráciák választási rendszerének bevezetése után. Mi még mindig abban a fázisban vagyunk itt, a fölszólalásokból kicsengett egyesek részéről, hogy nem merné vállalni a vajdasági magyarság választótestülete azt, hogy választói névjegyzékbe kerüljön a neve.

Ezzel kapcsolatban elhangzott, hogy hetvenezer magyar személy kérte Délvidékről a magyar igazolvány kiállítását. Elég szép szám. Nyilvánvaló, hogy a választói névjegyzékre kiskorúak nem kerülnek föl. Nem kerülnek föl olyan személyek sem, akiknek a cselekvőképessége meg van vonva, ne soroljam tovább, egyébként is a választási demokratiai kérdése, hogy részt akarunk rajta venni, vagy nem. Amennyien részt veszünk, annyian veszünk részt. Nyilvánvaló, hogy a választói névjegyzék alapján kell, hogy történjék a nemzeti tanács megválasztása.

Tekintettel arra, hogy ilyen helyzetben vagyunk, meg van hozva a szövetségi törvény, hogy nemzeti tanácsot alakíthatunk, szerintem ennek időszerűsége adott. A nemzeti tanácsot ilyen módon, ahogy a szövetségi törvény előlatta, kompromisszumra törekvően, meg kell alakítani és mindkét politikai erővonalnak engednie kellene, ez a javaslatom. Meg kell alakítani, de oly módon, hogy a nemzeti tanács megalakulásakor kimondaná, hogy meghatározott időre alakul, ami szerintem nem lehet több egy évnél, azzal a kikötéssel, hogy kéri az illetékes parlamentet, hogy hozza meg a kiegészítő törvényt a nemzeti tanács legitim módon való megválasztására, ami azt jelenti, hogy népszuveren-

nitás elvének figyelembe vételével a magyar nemzetiségű nagykorú állampolgárok válasszák meg saját nemzeti tanácsukat.

Max Weber német szociológus vallotta, hogy minden hatalom a legitimitásra törekszik. Halljuk az anyaországbeli politikai támogatások alkalmával, hogy állandóan a legitim kisebbségi magyar pártokra hivatkozva a kisebbségi magyar pártok vezetőit hívják meg az adott kisebbségnek sorsának eldöntése ügyében. Ezt a legitimitást nyilvánvalóan a nemzeti tanácsnak is figyelembe kell vennie, arra kell törekednie, hogy élvezze a népesség többségének a bizalmát, akiknek a nevében hatalomgyakorlást végez, mert a nemzeti tanács bizonyos szférákban, habár korlátozott hatalommal, de valamilyen hatalomgyakorlást végez.

Ez a mai helyzet, azért jelentettem ki a bevezetőmben, hogy időszerű a nemzeti tanács megalakítása. Tekintettel a mai helyzetre, az itteni pártvillongásokra és az ország vezető politikai tömörüléseiben kialakult feszült viszonyokra, egyértelmű, hogy a tanács létrehozása jó támpontot jelentene, ezért véleményem szerint célszerű lenne megalakítani.

Köszönöm figyelmüket!